

Posúdenie magisterskej diplomovej práce Evy Zlatuškovvej
Proces proměny urbánniho prostoru Psychiatrické léčebny Bohnice
v prostor veřejný

Katedra elektronické kultury a sémiotiky

Fakulta humanitních studií, Univerzita Karlova v Praze

Téma, pre spracovanie ktorej sa rozhodla autorka diplomovej práce, je bezpochyby relevantná, a to nielen z hľadiska možností rozvinúť pri jej spracovaní pojmové a metodologické nástroje študovaného odboru, ale aj vzhľadom na perspektívu prispieť k utváraniu verejného priestoru. Nazdávam sa, že voľba antropologickej performatívnej metódy, ku ktorej sa autorka hlási, bola vhodnou z zodpovedá povahe výskumného zámeru. Antropologický prístup k urbánnemu priestoru už dávnejšie nemožno pokladať len za doplnok exaktnejších metód, pretože sa svojimi výsledkami sa etabloval v poli urbánnych štúdií. Ak v tejto súvislosti možno autorke predsa len niečo vyčítať, tak je to skutočnosť, že východiská tohto prístupu širšie a hlbšie nepreskúmala, v diplomovej práci napríklad chýbajú odkazy na U. Hannerza, zmienky o Certeauovi sú pomerne skromné (a prevzaté z druhej ruky – pozri s. 29) a ani Augé tam nie je dostatočne predstavený. Nejde však len o odkazy na autorov, prehĺbenie metodologickej základne by autorku uchránilo pred sklonom subjektívizovať mentálny obraz miesta, ktorý sa v jej práci občas objaví (napr. s. 56). Hlbší prienik do antropologických koncepcií by práci bezpochyby prospel, nedá sa však povedať, že by sa tento nedostatok odrazil v závažnejšom metodologickom nedostatku a spomenutý sklon k subjektívizácii je v texte len okrajovo prítomný. Na skúmanie svojho predmetu bola autorka

pripravená nielen poznaním diel Senneta a Goffmana a vlastnými performatívnymi prienikmi do zvoleného verejného priestoru, ale aj dôkladnou prácou pri zbieraní a analýze podkladových materiálov týkajúcich sa topografie, histórie a súčasných plánov.

Čítanie diplomovej práce nás presviedča, že autorka chápe proces humanizácie, oživenia a destigmatizácie priestoru psychiatrickej liečebne komplexne a rozhodne neskíza k deklaratívnemu predkladaniu riešení. Závery, ktoré prináša, sú argumentačne podložené a vychádzajú z analýzy faktorov, čo sa na utváraní tohto priestoru v rozhodujúcej miere zúčastňujú. V súvislosti s procesom destigmatizácie duševne chorého by bolo vhodné, keby k uvádzaným záverom pridala aspoň zmienku o antipsychiatrickom hnutí, jeho cieľoch a výsledkoch a predovšetkým o poučeniach z jeho zlyhaní.

V práci sa viackrát objavuje zmienka o účinkoch umeleckých a kultúrnych podujatí, čo možno iba privítať a zároveň s tým vysloviť pripomienku, že performatívna funkcia umeleckých prejavov by si zaslúžila zvláštnu pozornosť.

Predkladaná diplomová práca je účelne štrukturovaná, dá sa v nej identifikovať zreteľná línia argumentatívneho postupu. Práca rešpektuje pravidlá uvádzania zdrojov, pramene sú uvedené v zozname literatúry. Niektorým nedostatkom sa autorka nevyhla: nesprávne písanie mien (napr. „Ervig“ – s. 7, „Foucault“ – s. 38, „Husserel“ – s. 71) a predovšetkým citovanie z druhej ruky pri dielach, ktoré sú dostupné (napr. Arendtová – s. 30, Husserl – s. 71). Uvedené pripomienky nemajú charakter zásadných výhrad.

Navrhujem, aby práca Bc. Evy Zlatuškovej bola prijatá k obhajobe a predbežne navrhujem známku 2.

Prof. PhDr. Miroslav Marcelli, PhD.

